

— Pace și prietenie!

Desen de Rik Auerbach

urzica

ANUL XI—Nr. 17 • 15 SEPTEMBRIE 1959 • 16 PAGINI

Desen de V. Crivăț

BUCUR CIOBANUL: — Și totuși aș pune mâna în foc că
Bucureștii era pe-aici pe undeva l...

Scrisoare

CĂTRE-O RÎNDUNICĂ

*Drum bun, rîndunică albastră,
Ne place imboldu-ți turist
Și totuși, în inima noastră
Simbolul plecării e trist.*

*Nu-ți scriu însă-acum elegii,
Nici ode și nu-ți dau povețe,
Te-aștept doar la anul să vii,
Statornica mea frumusețe.*

*Iți ies cu o veste în cale
Ce-alunecă viu și dezmiardă:
În vremea întoarcerii tale
Să nu mai revii la mansardă.*

*Mă mut chiar acum de acolo
(Știi bine odaia-mi îngustă
Și zidul vibrînd în tremolo
Cu pele verzui de langustă).*

*De-asemena scap de discuții
Cu strașnicul meu proprietar,
De nervii cucoanei Lenușii,
Cînd public satiră-n ziar.*

*Acum unde stau e lumină,
Vecinii sînt toți muncitori,
E-o liniște calmă, senină
Și-n geamuri e soare și flori.*

*Strămut dar și cuibul aci
(Notează-ți, deci, locul de casă):
E blocul cel nou vis-a-vis
Etajul I, la terasă.*

T. VALERIU

Desen de C. Florian

PROFESORUL: — Ojelul se face din fier...
PIONIERUL: — Ba se mai face din ceva: din fierul vechi!

FLORIAN

UN POET NEÎNTELES

de RADU STĂNESCU

Alo! Redacția! Aici fabulistul Vifor Furtună-Iadeș! Alo! Am cumpărat astăzi revista și nu-mi găsesc fabula! Cum? N-a intrat? Ce-nseamnă că n-a intrat când v-am adus-o chiar eu. A, n-a intrat pe pagină? Păi se putea publica cu urmare pe verso! Cum nu era bună? Ba era bună! Alo! Ce poate fi mai bun ca o fabulă cu un corb, un caș și o vulpe? Alo! Cum? Și La Fontaine a scris una. Care La Fontaine? Nu cunos! Eu am scris-o întâi!

M-a plagiat! Când a murit? Câte sute de ani? Ce umblați cu fleacuri! Dacă a murit, cum a scris-o? Inaihte? Nu cred! Și-apoi dacă semăna puțin, n-aveați decît să schimbați corbul cu... cu un... Alo... cu un elefant, să zicem! Că d-ai-a sînteți puși acolo! Să ajutați un talent care țîșnește! Alo! Țîșnește, am spus. Nu țîfnește! Alo! Ț de la țîșnește, î de la îșnește, ș de la șnește și așa mai departe. Cum n-avea rimă? Avea. Alo! Să vă dovedesc. Ascultați primele versuri:

*Un corb stătea pe cracă,
Unde avea el casă!*

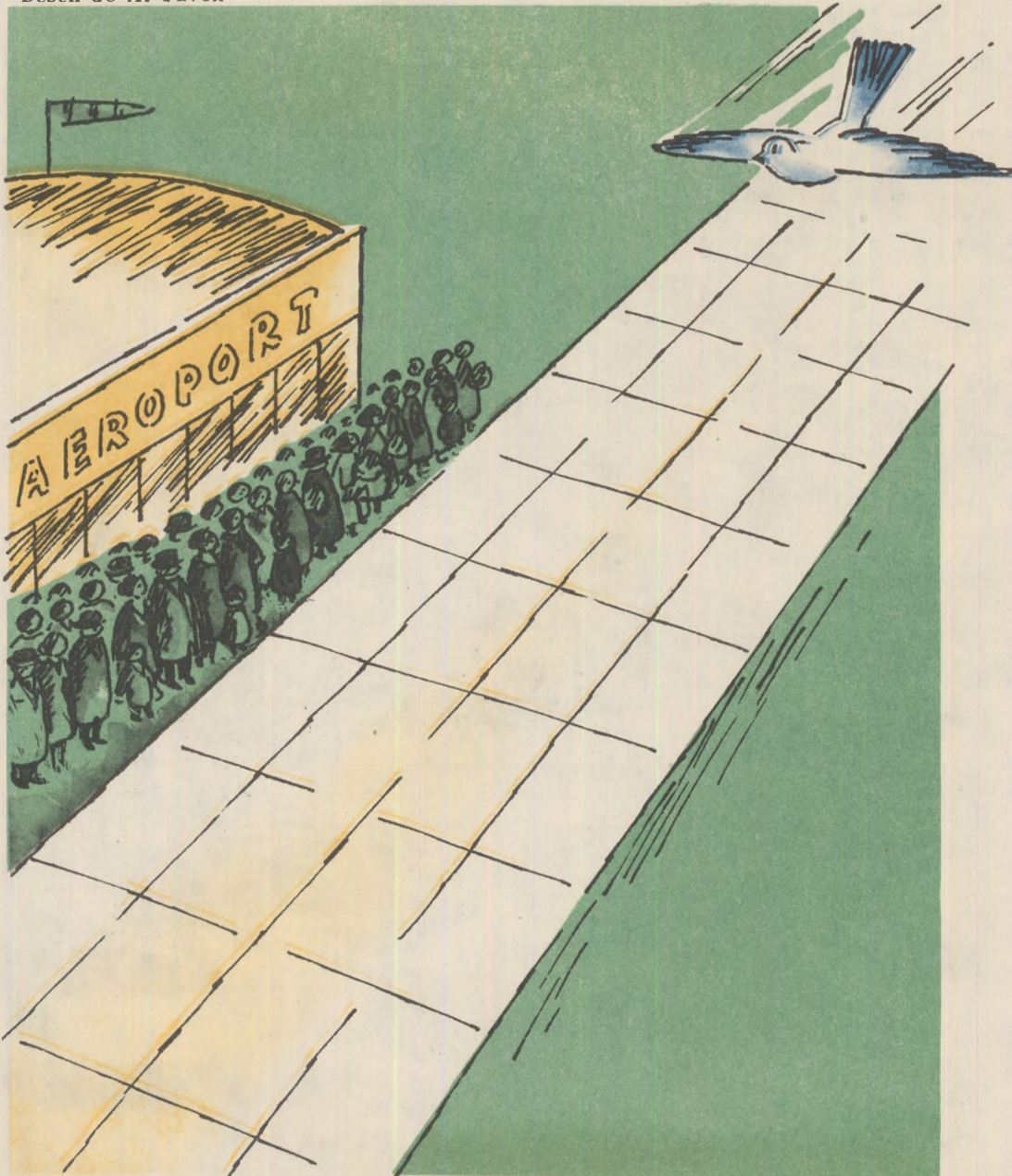
Ei? ă cu ă nu rimează? Păi mai bună nici nu există: ă cu ă, e cu e, x cu x și cu y. Da, k se poate și cu y. Asta înseamnă licență poetică. Știu eu de la cineva care făcea tot poezii. Nu mă învățați pe mine ce-i aia rimă, ca eu cu d-astea mă joc. Alo! Cum n-are umor? Are! Vă spun eu că are.

Numai când mă gîndesc la ea și mă prăpădesc de ris. Ha, ha, ha! Se aude? Alo! Ha, ha! Se aude cum rîd? Va să zică are și umor! Altceva ce nu mai are? N-are temă? Are! Este o critică la adresa corbilor care mîncă numai caș. Alo! Cum pe cine reprezintă? Corbul reprezintă pe corb, cașul pe caș și vulpea pe vulpe! Cum nu e fabulă? Ba e fabulă pentru animale. Da! Și pentru caș! Dacă e necesar, pot să fac și mici modificări. Alo! Vulpea să reprezinte pe caș! Dar dacă e caș și caș — caș — nu e cacofonie? Nu? Păi dacă nu-i, rămîne așa! Când o publicați? Tot n-o publicați? După ce-am muncit cu modificările pe care mi le-ați cerut? Atunci v-aduc alta! Am o poezie în proză! Cum nu e alta dacă eu nu făcuseră? Versul 1 rimează cu versul opt, versul doi cu versul șase și versul patru cu el însuși. Versul trei nu există! Asta cu versul trei este o idee a mea, modernă. Alo! Fiind

subînțeleș! Alo! Pot să v-o citesc la telefon, deși își pierde din culoare! Păi da! Alo! Ca la televiziune! Culoarele nu se văd la telefon! Poate mai tîrziu, cu tehnica... Alo!... Alo! Degeaba mi-ați închis telefonul, că eu tot nu mă las! Alo!... Eu cu astea merg mai departe, că eu n-am de gînd să sufăr ca Eminescu! Ce-ș fraier? Alo!

Desen de A. Paven

AVANGARDA DELEGAȚIEI SOVIETICE...

ÎNCEPE ȘCOALA

*A început ca-n fiecare toamnă...
(Și cuprul frunzei stratul i-l înseamnă)
Cei corijenți și-au ispășit greșala,
Începe școala...
Da, începe școala...*

*Nepotul meu din tabără venit
Se piaptănă acum mai îngrijit
Și vocea-i urcă trepte după plac,
Încît l-au poreclit Ima Sumak.*

*E zarvă mare azi în librării,
Năvala de părinți și de copii
Se-abate crîncen din multiple părți
Spre standurile gîfîind de cărți...*

*Doi puști de mîini paterne suspendați
Stau să discute lingă rînd, la casă,
Văitîndu-se de respectivii tați
Ce le greșesc problemele acasă.*

*Nepotul meu, în școala nouă-n care
Pășește azi, a mai venit pe-aici,
Că au cărat în rivnă și cei mici
La cărămidă pentru școala mare...*

*Se umflă-n pene parc-ar vrea să zică:
— Priviți, sînt într-a opta (în liceu!...)
E mîndru și-ncîntat nepotul meu,
Dar asta, pîn' la prima notă mică.*

*Începe școala cu emoții tari
Cînd se întoarce-o foaie-n catalog
(Sadism nevinovat de pedagog,
Ce vreți: să se mai joace și cei mari).*

*Începe școala... Dacă-n fapt de seară
Te plimbi prin fața ei pe macadam
Luminile din clase, în afară
Zimbesc prin ochelarii lor de geam.*

*Cînd cei cu pantaloni reduși visează
În patul lor că-i „scoate la oral”
În locul lor în bancă studiază
Algebra muncitorii la seral.*

*Și cînd se-upleacă cu-ndîrjiri blajine
Și susținute pe maculator
Se simte-n aer nota „foarte bine”
Semnează*

C. OTTESCU, (profesor)

Știre

Aflăm prin corespondentul nostru voluntar că tovarășul inginer Bogdan Victor, inginer-șef la fabrica de ciment „Ideal” din Cernavodă, și-a construit o casă conform H.C.M. nr. 4015. Știrea ne-a bucurat foarte mult. Îi dorim s-o stăpânească sănătos (casa, nu știrea).

Altă știre

În legătură cu știrea de mai sus, am mai aflat că tovarășul inginer Bogdan Victor de la fabrica de ciment „Ideal” a folosit pentru construcția casei dumnealui niște ciment care nu era al dumnealui, care ciment a ieșit din fabrică fără forme legale și a intrat în casă cu forme personale. Totodată, o parte din materialul lemnos folosit aflăm că nu era materialul clientului, ci materialul fabricii. Și, întrucât nu e vorba de fabrica „Bogdan Victor”, ci „Ideal”, iar casa nu și-a construit-o tovarășul „Ideal”, ci inginerul Bogdan Victor, ne întrebăm conform cărui H.C.M. s-au întâmplat toate astea.

Știrea nu ne-a bucurat foarte mult; pentru moment ne retragem urările.

Rugăm cititorii să nu încheidă revista. Urmează amănunte.

Amănunte

Amănuntele care urmează sînt niște cărămizi de la fabrica „Speranța” - Medgidia, niște parchet de la București și alte materiale care au fost transportate cu mașinile fabricii „Ideal” pentru casa inginerului Bogdan Victor, iar cheltuielile pentru benzină, ulei, plata șoferului și uzajul mașinii le-a suportat fabrica, întrucît inginerul nu suportă cheltuieli. El suportă numai case. Mă rog, noi știm că orice om are un ideal. Dar să fie oare fabrica asta „Idealul” tovarășului inginer Bogdan Victor?

Cum se scade prețul de cost

Prețul de cost în producție se scade prin mărirea productivității muncii. Prețul de cost al casei se scade prin scoaterea din producție a muncitorilor din fabrica „Ideal” și îndrumarea activității lor spre casa „Bogdan Victor”. Printre cei care au fost folosiți la scăderea prețului de cost al casei cităm pe tovarășii Oglan Ion, Dinu Postole, Petre Apostol, Ciocoi Constantin, Țimplari; Amet Nemet, tinichigiu; Fonea Gabor, geamgiu și dulgher; Osinan Cherim și Ștefan Dumitru, zidari, și alții. Alții: șase muncitori de la cariera Topalu, echipa de descărcători, și alții. Alții... plătesc.

Cine sînt „alții”

Există o zicală care spune că „Turcul plătește”. În cazul de

față, „turcul” e fabrica „Ideal”, care a plătit muncitorii pentru lucrul efectuat în timpul orelor de producție la casa inginerului-șef.

Cum a intervenit directorul

Mai bine zis n-a intervenit directorul Bulamace Petre, ci de fapt tatăl directorului, Bulamace Augustin, care a intervenit pe lângă fiul său, directorul, și acesta i-a trimis doi muncitori, pe tovarășii Popa Iosif și Ștefan Dumitru, care, timp de patru zile, au tencuit spatele casei tatălui în numele fiului. Pentru munca de la orele 14 pînă seara a plătit tatăl, iar pentru lucrul de la 6 dimineața la 14 n-a plătit fiul, ci a plătit statul... de salarii. Amin.

Ce măsuri s-au luat

Prima măsură pe care a luat-o conducerea fabricii a fost scoaterea din muncă a corespondentului care ne-a sezizat nouă cele de mai sus. Care va să zică întîi au fost scoase din fabrică materiale, apoi a fost scos din fabrică corespondentul.

Acest soi de măsuri au darul să favorizeze spiritul critic al salariaților și propunerile venite din mase. Astfel, dovedesc foarte multă combativitate tovarășii: director Bulamace Petre, și alții... nu. În ce privește propunerile din masă, se acceptă toate propunerile venite de la masa directorului.

Ce au declarat muncitorii

Muncitorii au declarat cele de mai sus.

Ce a declarat directorul

Directorul a declarat că... n-a știut.

Ce declarăm noi

Că a știut.

Ce a cerut corespondentul

Să fie reprimat în muncă.

Ce a spus directorul

Directorul a spus: „Și cum rămîne cu prestigiul meu?”

Ce am spus noi

„Dar cînd v-ați stricat fațada cu tencuiala casei tatălui, nu v-ați gîndit la prestigiul fiului?”

Ce a spus fiul

Ce să mai spună?

Ce a promis directorul

A promis să-l reprimească pe corespondent.

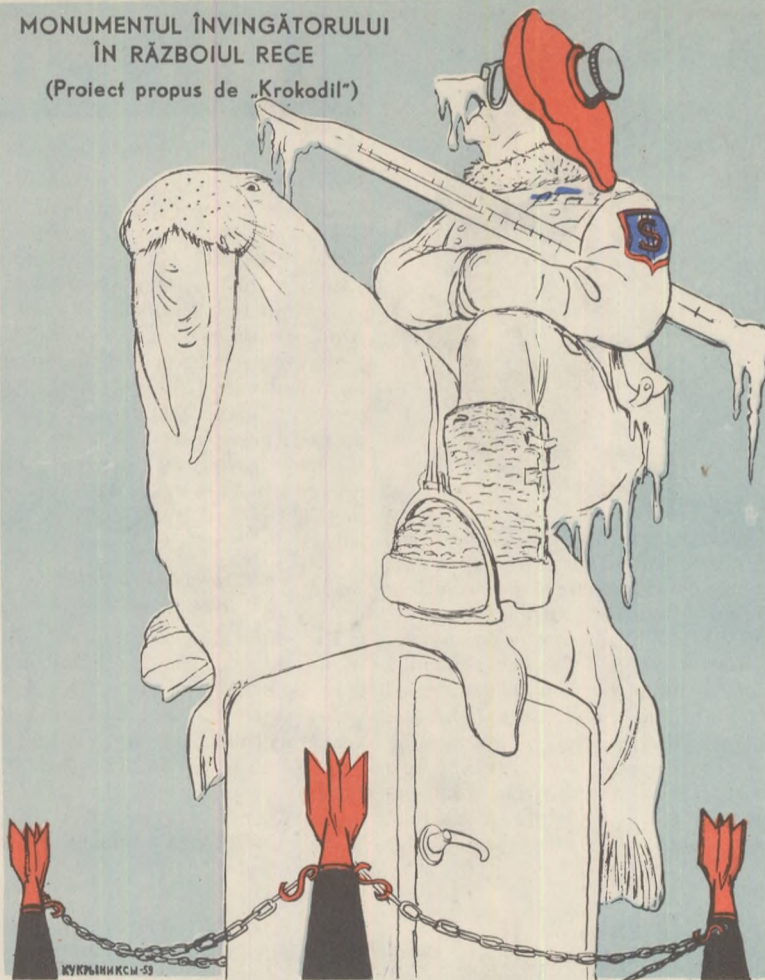
Ce promitem noi

Noi promitem să publicăm măsurile care s-au luat pentru ca, pe viitor, la fabrica de ciment „Ideal” materialele, muncitorii și corespondenții să rămînă în fabrică.

S.R.

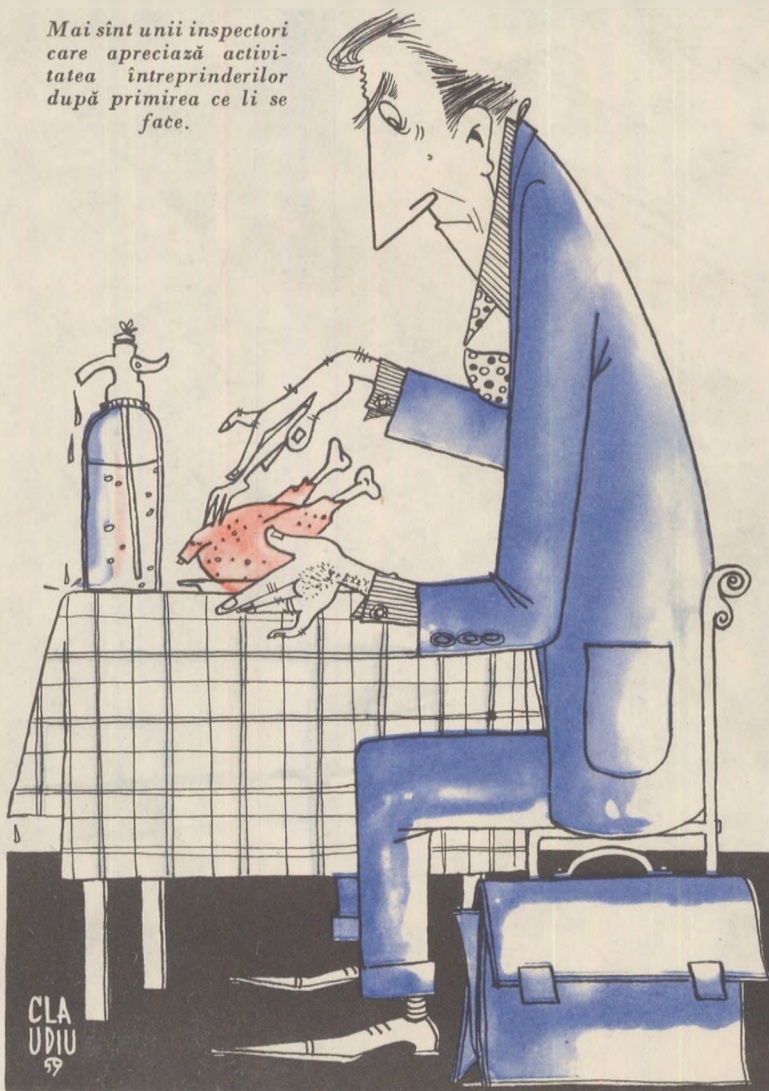
MONUMENTUL ÎNVINGĂTORULUI ÎN RĂZBOIUL RECE

(Proiect propus de „Krokodil”)

Desen de Kukrînikî

Mai sînt unii inspectori care apreciază activitatea întreprinderilor după primirea ce li se face.

— Tot găină? Voi sezisa în raport că întreprinderea n-a făcut nici un progres!!!

Desen de N. Claudiu

Mai sînt și asemenea cazuri...

Acuarela

Colectiviștii rodul și l-au strîns,
Vin care vîrfuite spre hambare,
Pe cîmpul gol cu-argint de lună nins
Plutesc aripi imense de cocoare.

E joc în sat acum și-i veselie
Și saltă ritmic vinul în ulcele,
În cîmp doar un flăcău mai întîrzie,
Bătut de dorul unei nopți cu stele.

Pe-aici a fost o fată—chip bălai,—
Venită cu studenții astă vară;
Parcă-i aude glasul viu, de nai,
În legănarea holdelor, ușoară.

Și parc-o vede harnică, aproape,
Legînd în snopi fuioarele de aur
Sau în popasul scurt al unei sape,
Fugind după un pui golaș de graur.

Îi pare rău că astăzi la serbare
Nu e cu el, în minunata oră
Să îi întindă îndrăzneț o floare
Și s-o cuprindă de mijloc în horă...

— Frumoasă toamnă! N-am văzut,
băiete,
Atîta grîu bălai de cînd mă știu!
Suride flăcăiașul pe-ndelete:
— E strașnică, bădișă. Am să-i scriu...

RODICA TOTH

MAISTRU CU MENTALITATE VECHĂ

— După ce vei studia acest instrument de bază, vei trece la altele
mai complicate...

Desen de Gion Mihail

O ÎNTÎMPLARE DE SEZON

Nu se poate spune că Theo ocupă o funcție prea mare în viața noastră economică, și totuși pe biroul lui zac numeroase dosare groase. Theo este o fire deschisă, prietenoasă, în parte activă la învățămîntul din cadrul întreprinderii și își dă toată silința să avanseze. Nu este un chițibușar, se poate conta pe el, ba chiar din cînd în cînd șeful unității îl dă ca exemplu. Colegii lui, chiar cei din celelalte servicii, cu care întreținea doar legături telefonice, erau prietenoși cu el.

Așa se desfășura tînăra lui viață, săptămîna de săptămîna, de la referatul XY 91/13, pe care trebuia să-l predea în fiecare luni la prînz, pînă la darea de seamă săptămînală AB 11/7, care, bătută la mașină în șase exemplare, trebuia trimisă forului superior în fiecare sîmbătă, cu un curier special.

Intr-o miercuri seara intră totuși ceva nou în viața lui Theo, și acest ceva nou era dragostea. Era vară și, după orele de serviciu, intrase într-un magazin să-și cumpere o cravată nouă, cînd o zărise pe vînzătoarea aceea mică și drăguță. Vorbise cu ea... Pe scurt: în acea noapte de vară Theo nu mai putu să adoarmă. Și după ce reuși să ațipească, tot timpul zîmbi prin somn.

Ziua următoare se îndreptă din nou spre magazin să-și cumpere o altă cravată. Dar se gîndi că ar fi prea bătător la ochi. Se hotărî atunci la o jumătate de duzină de batiste și obținu de la fermecătoarea fată o întîlnire pentru duminică. După cum se

de, HEINZ KAHLOV — Berlin (R. D. G.)

știe, zilele pînă la întîlnire nu mai vor să treacă. Dar, în sfîrșit, sosi și elipa mult așteptată. Era o duminică splendidă de vară, care înveselea parcul orașului. Tufișurile erau pline de flori, verdele strălucea pe alunii înfrunziți, soarele ridea pe cerul albastru și, în mijlocul acestei splendori, îl aștepta ea, încîntătoarea ființă care îi zîmbea cu groșițe. Cînd a salutat-o, Theo se înroși, apoi se plimbară prin parc, respirînd adînc aerul proaspăt. Din cînd în cînd își vorbeau. Ea povestea ceva din viața ei, despre atitudinea din ce în ce mai civilizată a vînzătorilor din comerțul de stat, iar el despre rapoartele XY 91/13 și AB 11...

Și deodată, într-o străfulgerare, își aduse aminte că de atîta dragoste uitase, pur și simplu, de termenul de predare al raportului AB 11/7. Și asta tocmai în clipa în care voia să atingă ușor mîna fetei iubite. Și-a dat imediat seama de gravitatea faptei sale și s-a îngrozit. Fata, se pare că bănuise ceva în legătură cu intențiile lui, și, ca să-i vină în ajutor, îi întinse ușor mîna. Deodată însă se opri și îl privi mirată, ba chiar jignită. Dar el nu mai avea ochi pentru ea. „AB 11/7” îi zumzăia în cap și desigur că ar fi alergat imediat la birou, deși duminică gruba aceasta n-ar fi avut nici un rost. Era complet răvășit, stătea la îndoială dacă să-i spună sau să nu-i spună fetei ceva. Observase că explicațiile lui despre rapoarte o cam plictisiseră. Cum ar putea să înțeleagă ea importanța lui AB 11/7, această

lucrare centralizatoare care sintetizează munca unei săptămîni întregi! Fata se supăraseră și, mai înainte ca el să se poată reculege, fugea spre tramvai. Theo își pierdu siguranța, se dezumflă complet, tirîndu-și pașii spre casă, ca un om sfîrșit. Abia ațipi cînd sună deșteptătorul care îi aminti că trebuie să se ducă la serviciu. I se pără straniu că la birou totul era ca și mai înainte, pereții stăteau drepti, plafonul nu se surpase și colegii erau prietenoși ca întotdeauna. Tocmai cînd Theo voi să se ducă la șeful secției, telefonul sună fix la 8,30 ca în fiecare luni dimineața.

— Bună dimineața, tovarășe Theo, ei cum ai petrecut duminica? îl întîmpină voca omului de la celălalt capăt al firului. Theo avea o mină nenorocită, pentru că omul de la telefon era tocmai acela căruia nu-i trimisese sîmbăta trecută AB 11/7.

Acesta îi punea în fiecare luni aceeași întrebare, înainte de a discuta problemele de birou. Theo răspunde chinuit: „Mulțumesc, a fost un timp splendid”. — „Nu-i așa?” — fu de acord celălalt, „și în plus am cunoscut ieri o fată extraordinară. E vînzătoare la un magazin. Și cînd ride face groșițe în obraz”. — „Groșițe în obraz?” întrebă cu glas gîuit Theo. „Da” — răspunde celălalt, care părea foarte fericit. „De aceea am și uitat să-ți comunic la timp că nu mai trebuie să-mi trimiți dosarul AB 11/7. De altfel pînă acum nimeni nu s-a învrednicit să-l citească vreodată!”

FĂRĂ PARAVAN

Cooperativa noastră
Din Arad — precum aflați —
Face-orice-mbrăcăminte
De femei și de bărbați.
Lucrătorii sînt destoinici
Și lucrează cu teamei,
Hainele le fac bărbații,
Pentru rochii sînt femei.

Se livrează-aici, cu suflet,
Veste, pantaloni, sacouri,
Vindiacuri, taiorașe,
Fustulițe și furouri,
Orice fel de-mbrăcăminte
(Unitatea are vad)
Face cooperativa
„Vremuri noi“ de la Arad.

Alta însă e problema
Și vă rog s-o cercetați:
Clientela se compune
Din femei și din bărbați,
Dar cum vreți să faceți probă
Marioara sau Stoian
Cînd în tot atelierul
Nu e nici un paravan?
Vine un bărbat la probă.
După vechiul obicei,
Trebuie să iasă-n stradă
Lucrătoarele femei.
O clientă dacă vine
Să probeze — ascultați —
Ies în drum ca la comandă
Lucrătorii toți bărbați!

I. PRIBEAGU

CUM SE PLEACĂ CU SOȚIA ÎN ORAȘ LA DISTRAȚIE SÎMBĂTĂ SEARA

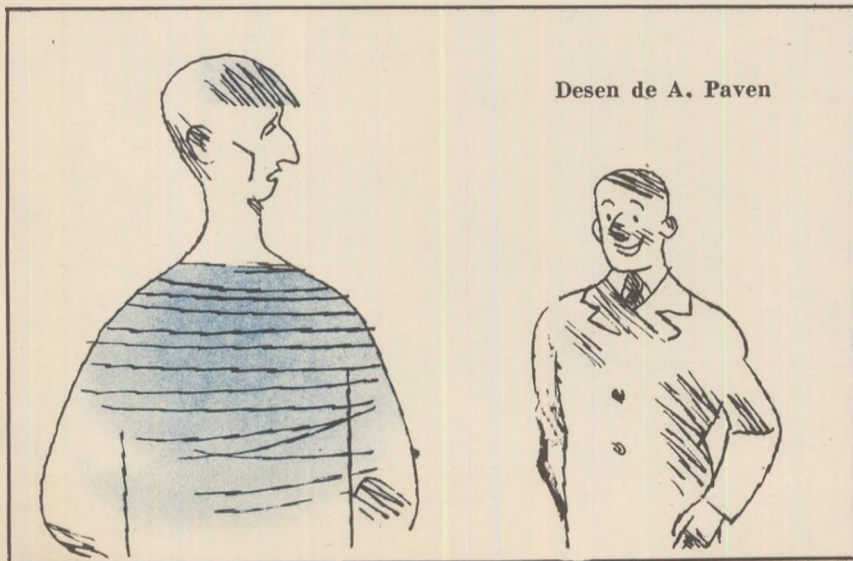
„Hai, dragă, e șase jumătate, la 7 jumătate începe! Ne îmbrăcăm?“ „Ne îmbrăcăm!“ „Ei, hai! Eu îmi pun cămașa albă! O pun pe asta scrobită?“ „Pune-o!“ „Unde-i costumul? A, uite-l! Așa... cravata! Ei, eu sînt gata! Tu mai ai?“ „Stai să mă dau cu puțin rimel!“ „Dar mai repede!“ „De ce repede, vrei să-mi scot un ochi?“ „Ei, hai, treci și la dreptul odată!“ „Nu mă grăbi că n-o să ies în stradă pocită!“ „Dacă tu crezi

că rimelul ajută...“ „Mersi! Unde-i penseta?“ „Ce-ți trebuie penseta?“ „Să-mi smulg sprîncenele!“ „Uite-o! De ce nu le razi dragă odată să nu mai pierzi timpul cu smulsul! Ei, hai, trage firul ăla odată și termină! Of, mă sufo! Mi-e cald!“ „Cred și eu, cu cămașa scrobită! E o căldură!“... „Dragă, e 7! Mai ai la sprîncene?“ „Gata! Unde-i crema?“ „Uite-o.“ „Nu de pantofi, deșteptule! Crema de față! Mersi!“ „Și ai să ieși așa unsuroasă în oraș?“ „Nu, că intră în piele!“ „Ei, hai, îmbracă-te odată că eu îmi ies din piele!“ „Dă-mi pudra!“ „Poftim!“ „Spunea că-mi cumperi o cutie de pudră!“ „O să-ți cumpăr, dar cutia

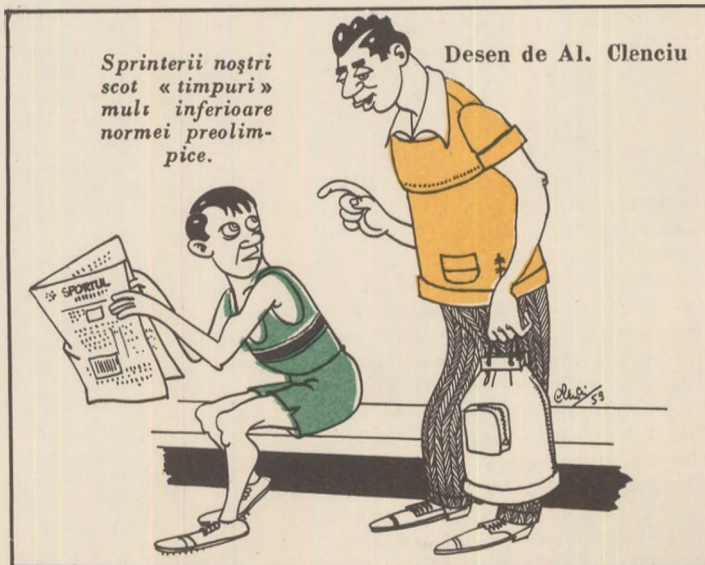
asta ce are?“ „Asta nu mai are pudră!“ „Of, mă sufo! Sînt leoarcă!“ „Schimbă-ți cămașa!“ „Bună ideea! Așa! Uf, m-am mai răcorit! Ei, te îmbraci?“ „Stai să mă piep-tăn puțin!“ „E 7 și un sfert! S-a dus teatrul!“ „Mergem la o grădină, că începe la 8! Îți place așa cu coc?“ „Grozav! Îți vine teribil cu coc! Hai, îmbracă-te!“ „Nu-mi place! Tot mai bine rou! Să-mi las moț?“ „Lă-să-ți moț!“ „Îți place așa?“ „Teribil! E 7 jumătate! Ce faci? Iar schimbi?“ „Nu știu ce dracu, azi nu mi s-așază părul!“ „Taie-l, tunde-l, pune-ți o basma, dar hai odată că se face duminică!“ „Îți place așa, cu bucle?“ „Este extraordinar!“ „Nici nu te uiți!“ „Ba mă uit, zău că mă uit, uite, mă uit, e formidabil și e 8! Imbracă-te, că mă topesc de căldură!“ „Schimbă-ți cămașa!“ „Și pe asta?“ „Schimb-o, că e udă!“ „Binee... Uff! M-am mai răcorit!“ „Dă-mi rochia!“ „Poftim! Hai!“ „Stai, încheie-mi nasturii la spate!“ „Aoleu, dar mulți mai sînt!“ „Așa-i modelul!“ „O fi, dar cu modelul ăsta se face 9!“ „Ei, ce faci, închei?“ „Stai, dragă, că nu merge! Uf! Unul!“ „Parcă spunea că te grăbești!“ „Lasă-mă în pace că turbez! Gata! I-am încheiat! Hai!“ „Stai! Ai sărit unul!“ „N-am sărit!“ „Ai sărit! Uite aici! Așa! Gata! Îmi vine bine?“ „Nemaipomenit!“ „Zău? Ce-ar fi să pun taiorașul?“ „Ce faceee?“ „Mi-o cald cu asta!“ „Dragă, e 8 și jumătate! Mergi cu asta!“ „Tie-ți convine, că te-ai oglindit un ceas! Deschide-mi nasturașii, că nu-mi vine! Dă-mi taiorașul!“ „Poftim taiorașul! Uf! Mă topesc!“ „Schimbă-ți cămașa!“ „O pui pe prima, că s-a uscat! A, ce bine! Ești gata?“ „Dă-mi pantofii ăia cu toc!“ „Poftim!“ „Așa! Nu! Aia fără toc!“ „Poftim!“ „Mersi! Nu! Dă-mi sandalele!“ „E ora nouă, dragă!“ „Parcă tot mai bine ăia cu toc!“ „Soro, pricepe, e nouă și eu stau de două ore scrobît și cu cravata la gît! Sînt leoarcă!“ „Schimbă-ți cămașa! Hai! Sînt gata!“ „Stai să-mi schimb cămașa! Uf! E udă și asta!“ „Ei, hai odată, omule! Spui că te grăbești și acum stau să te aștept! Hai, leagă-ți odată cravata aia! Of, cochetei mai sînteți și voi bărbații! Mai răi ca femeile! Și acum unde mai mergem? Că au început toate spectacolele!“ „Hai... în... parc!“ „Mersi pentru așa distracție sîmbăta seara! Dă-mi sandalele!“

SORIN RĂȘCANU

Desen de A. Paven

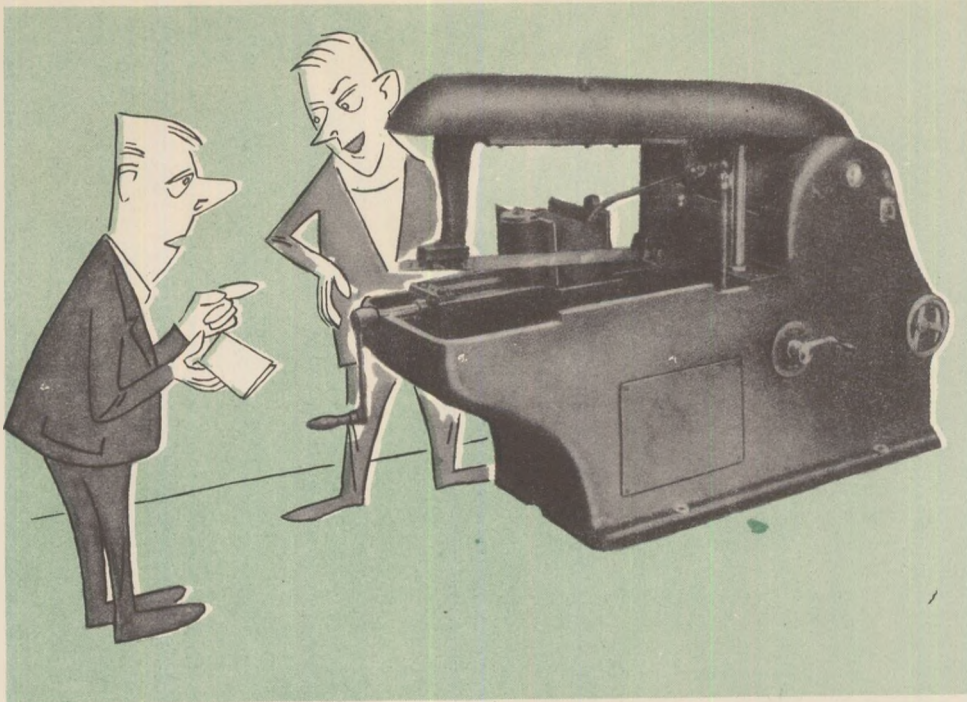
— Salutare, Mitică!
— Ave Caesar!

Desen de Al. Clenciu

Sprinterii noștri
scot « timpuri »
multi inferioare
normei preolim-
pice.

— Pleci la Roma, maestre?
— Nu, că n-am... „timp“!

— Cum contribuți d-ta, tovarășe, la economia de material?...
— Păi... înfirzind de la lucru în fiecare zi cu un sfert de oră...

Desen de H. Guttman

Instantaneu

Lăsînd în urmă nouri mici de vată,
Tractoarele se-nșirue pe drum.
Au răscolit pămîntul tot —

și-acum
Cu ochii largi spre altă zare cată.

A stat și vîntul să asculte cum
Pornesc cu pas bătut, ca la armată.
Depart, umbra serii se arată
Ușoară ca o rochie de fum.

Pe cîmpul negru nu e alb decît
Un cocostîrc ce trece fără teamă,
Mișcîndu-și grav exageratul git.

Și cum adesea, printre brazde late,
Își tot înfige ciocul de aramă,
El pare-un controlor de calitate.

STELIAN FILIP

Putină ASTRONOMIE

În general nu am multe pasiuni în viață. De băut nu beau decît atunci cînd mi-e sete, și atunci numai de la cișmea. Adesea, cînd mă găsesc la vreun restaurant comand în taină o sticlă cu „Citro” pe care o torn într-o sticlă de „Odobeshti” să-mi uluiască amicii. De fumat nu fumez fiindcă soția mea nu suportă fumul, iar jocurile de noroc nu le practic tot din pricina nevastei, fiindcă nu suportă să cîștige alții și eu să pierd.

Singura pasiune de care pot fi învinuit sînt ciorapii! Am o colecție întreagă de ciorapi supraelastici, ciorapi de bumbac, ciorapi de lînă, ciorapi ruși... aoleu, astea sînt secretele soției, mă rog. O gamă de modele și de culori, încît m-au sfătuit rudele să-mi deschid o unitate „O.C.L. Ciorapi”.

Nevastă-mea mă mustră adesea: — Ce-ți trebuie, frate, o sută de perechi de ciorapi cînd natura te-a înzestrat numai cu două picioare?

Lovitura cea mare am dat-o în ziua cînd mi-am cumpărat o pereche splendidă de ciorapi supraelastici cu model, confecționați la F.C. „Gheorghe Gheorghiu-Dej”.

Cînd am ajuns acasă și i-am arătat, soția mea a strîns ghemotoc ciorapii ei de mătase, i-a aruncat cu ciudă și a exclamat:

— Pentru întîia oară îmi pare rău că nu sînt și eu bărbat! Să port asemenea ciorapi!...

După două săptămîni i-am răspuns:

— Pentru întîia oară îmi pare rău că nu sînt și eu femeie ca să nu regret că nu pot purta asemenea ciorapi cu model. Nici gri, nici bej, nici maro, nici verzi, nici...

— De ce? S-a mirat nevasta. Ies la spălat?

— Nu ies la spălat, dar nu ies nici din fabrică. Au produs o cantitate, și cu asta basta!... Restul, numai fără model.

La magazine, de cîte ori mă interesez, mi se răspunde:

— Nu avem. Încercați luni, încercați marți, încercați miercuri.

Așa că de două luni încheiate, în loc să încerc ciorapii, încerc zilele săptămîinii...

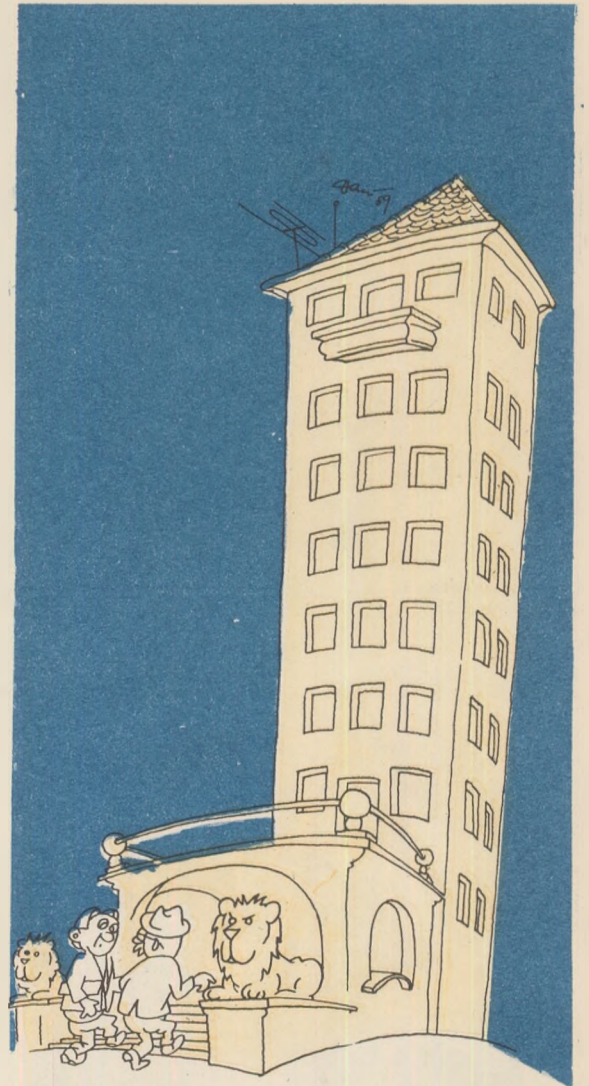
— Ciorapii ăștia, îmi spune soția, îmi amintesc despre un fenomen ceresc: eclipsa de soare.

— Cu singura deosebire — îi răspund eu — că în exemplul tău soarele „dispare” periodic, iar în exemplul meu ciorapii apar periodic!...

În afară de fenomenul ceresc — eclipsa de soare, — mai există și alte eclipse: eclipse totale de ghetuțe de lac și năbuc, pentru copii...

În încheiere o propunere astronomică: în cadrul anului geofizic, în care s-au descoperit atîtea fenomene cerești, fabricile în chestiune ar putea să ne ajute la descoperirea fenomenelor pămîntești mai sus amintite: ciorapi supraelastici cu model, ghetuțe și alte „fenomene” de larg consum...

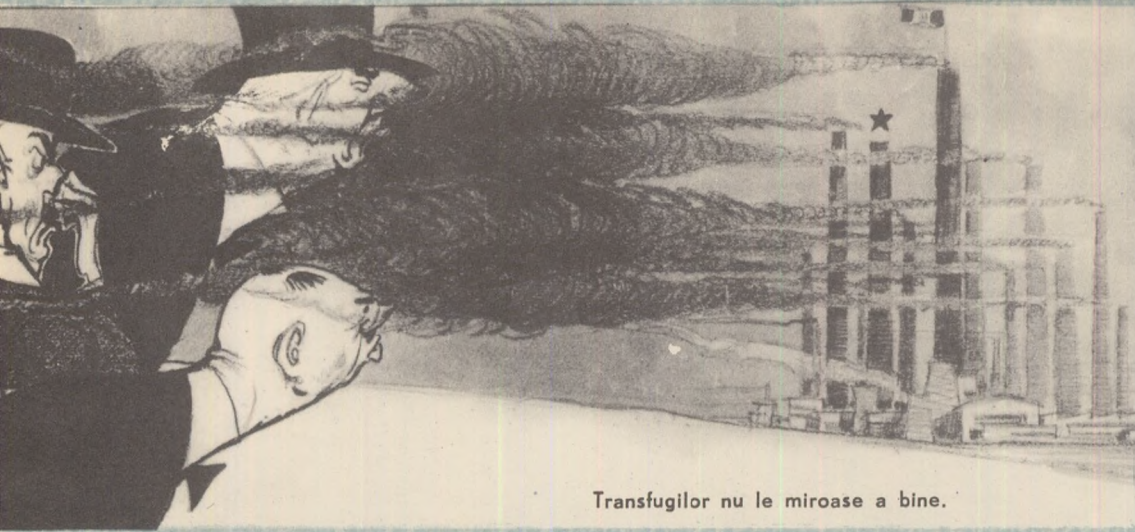
Uneori se mai fac și investiții nefolositoare.

— Frumoasă scară. Păcat că n-au ajuns banii și pentru lift...

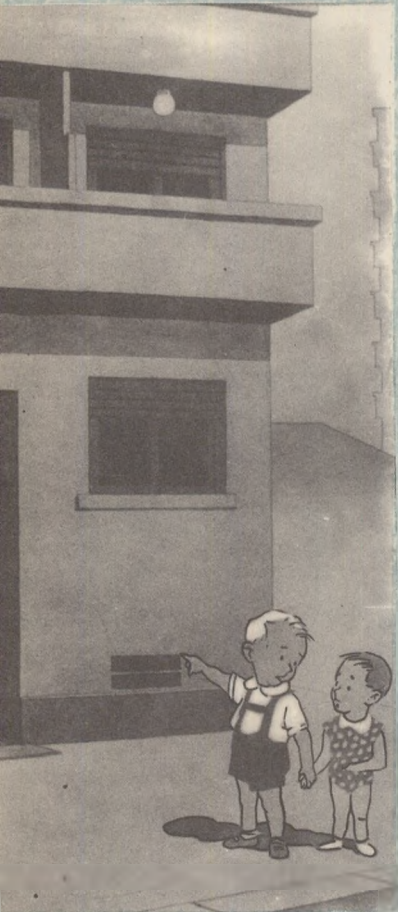
Desen de Pall

I. AVIAN

Transfugilor nu le miroase a bine.

RIK AUERBACH

- Pe vremea mea aici era o grădiniță...

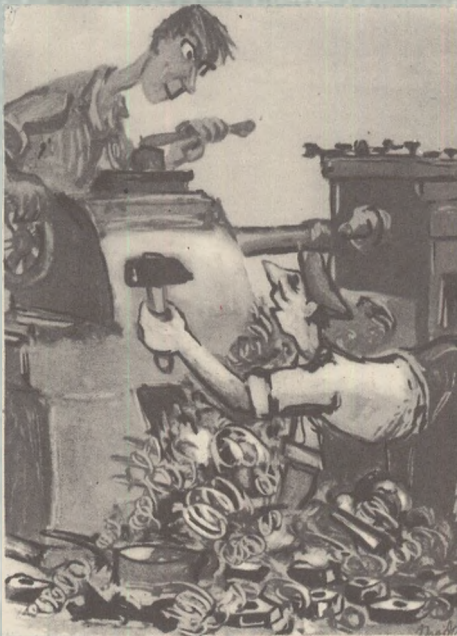
NELL COBAR

CAPITALISM POPULAR

- Ca asociați, împărțim sarcinile: tu împingi la pedale, eu țin ghi-donul!...

I. DAVIDESCU

ORGANIZARE PE LOCUL DE MUNCĂ

- Ai găsit șurubul?
- Nu! În schimb am găsit ciocanul pe care-l pierdusem alături!

N. CLAUDIU

FĂRA CUVINTE

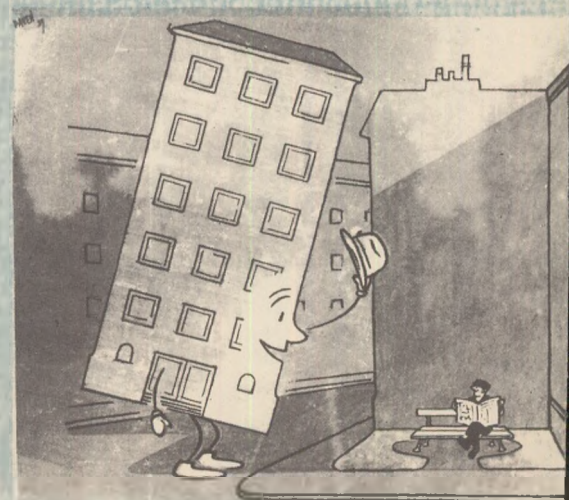

NU IROȘITI
CAPACITATEA
DE PRODUCTIE!

CARICATURI
DIN
EXPOZIȚIA
DE STAT
DE ARTE
PLASTICE

A. PA...

I. ROSS

CONGRESUL AL XXI-LEA

- Nu ne lasă de loc în pace cu rachetele lor...

GION MIHAIL

SUPERSTIȚII

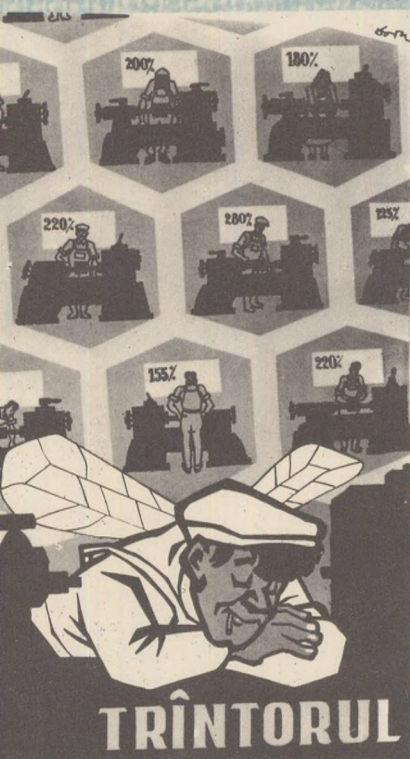
(Din seria „insectar”)

ADRIAN LUCACI

A sosit ajutorul american

I. DORU

TRÎNTORUL

- Tii! Trebuia să-mi fac o ușă mai largă!

ocul e liber?...

V. CRIVĂȚ

GH. CHIRIAC

GHIDUL: - Coloanele acestea sînt din ordinul ionic; celelalte din ordinul american...

- Comparativ stăm mult mai bine. Anul trecut, pe timpul ăsta, atît ajunseseră bălăriile...

A. POCH

MATTY ASLAN

Geometrie plană

Poetul Nichita Stănescu publică în „Gazeta Literară“ nr. 31 (281) din 30 iulie poezia „Oraș în croștere“, din care cităm:

„O, e amiază și zidul urcă supus
Lingă schela subțire ca un strigăt în sus
Cite-o minută de fiecare volută în unghi
Mistria se odihnește lingă genunchi“.

Voluta sau spirala, după cum se știe, e o linie curbă, care se construiește cu compasul, utilizând mai multe centre. Ea, prin definiție, nu poate conține unghiuri. Dar ermetismul care nu se dă bătut cu una cu două continuă să construiască cercuri pătrate.

M. P.

PORTRETE DINTR-O ÎNTEPRINDERE

Șeful contabil

*Nevastă-sa la telefon îl sună
La slujbă, după masă, succesiv.
Ea nu-i contabilă, dar îi căsună
S-aplice des... controlul preventiv.*

Telefonista de la centrală

*Cu telefonul îmi găsesc des nașul
De mă cuprind durerile de cap.
Cînd eu încerc să prind un fir cu-orașul,
Ea vrea să prindă-un fir... de la ciorap.*

Secretara

*Avem mereu preocupări opuse
Ce se remarcă dintr-o uitătură;
Noi sîntem cu volumul de produse,
Ea cu volumul de... literatură.*

Directorul

*Cînd joi l-am criticat noi cu tărie
La o ședință, a răspuns... mutește.
Normal! Pe ușa dînsului doar scrie
Că niciodată joia... nu primește.*

V. D. POPA

Desen de Grebu și Babcan

— Eu mi-am prelungit concediul din cauza nepoțelului meu...
— De ce? E bolnav micuțul?
— Nu!!!... E medicul staționii...

— Ce-i asta, ați pus apă în drojdie de e tulbure?!
— Vai de mine, îmi pare rău! Nu-i drojdia tulbure, e paharul nespălat!

Desen de Fred Ghenădescu

TOVARĂȘUL MATACHE

Tov. Matache este pentru întreprinderea noastră ceea ce este soarele pentru celelalte planete: totul se-nvîrte în jurul lui. El are și sarcini pe linie profesională, semnează situațiile de materiale, vizează bonurile de magazie, precum și alte atribuții, iar ca secretar de sindicat dă aprobările de ochelari pentru miopi, repartizările în concediu etc.

Vă închipuiți că ceea ce se petrece la ușa lui zilnic, poate fi ușor comparat cu ceea ce se petrece la ușa cinematografului „Patria“, atunci cînd are loc o premieră deosebită. Cu singura deosebire esențială însă că la premieră venim la oră fixă, pe cînd la tovarășul Matache venim toată ziua. O să întrebați poate de ce venim toată ziua, de ce nu venim în orele de primire. O să vă răspund că noi venim în orele de primire, dar tovarășul Matache nu vine cu zilele. E atît de ocupat! Orele de primire încep la opt dimineața fix. La opt dimineața fix, tovarășul Matache are ședință la minister.

— Ședința se termină la opt și 15 — ne informează tovarășa Liliana, dactilografa, care cunoaște programul tovarășului Matache, așa cum cunoaște un ceferist mersul trenurilor.

Nu mai de cîntre esențială. Primul este supus modificării o dată pe an, pe cînd al doilea se modifică la fiecare cinci minute, după împrejurări. La opt și 15 sună telefoanele și tovarășa Liliana află că tot programul s-a schimbat.

— La 8,30 trebuie să fie la unitatea nr. 1, dar la 8,45 vine negreșit — ne vestește dînsa, care are lingă ușa tovarășului Matache rolul pe care în gară îl are Biroul de mișcare.

La 8,45 aflăm că a terminat la unitatea nr. 1, dar acum s-a dus la unitatea nr. 2. Termină la 9,30, dar pleacă la unitatea nr. 3 unde stă pînă la 10, apoi nici nu mai interesează unde pleacă, deoarece la 10 oricum se termină orele de primire.

Călătorii din sala de așteptare stau cu răbdare uneori ceasuri întregi, dar ei au încredere nestrămutată că pînă la urmă trenul lor tot vine. Lor niciodată nu li s-a-ntîmplat să aștepte că trenul nu va mai veni. Nouă însă, celor care-l așteptăm pe tovarășul Matache, ni se întîmple acest lucru. Totuși, față de călători, trebuie să recunoaștem că avem și un mare avantaj. Călătorul care s-a plictisit n-are niciodată posibilitatea să procedeze ca Mahomed din legendă și, dacă n-a avut răbdare să aștepte trenul, să se ducă el la tren. Noi avem această posibilitate; putem oricînd să ne ducem la minister, la unitatea nr. 1, la unitatea nr. 2, nr. 3, să-l căutăm pe tovarășul Matache.

La unitatea nr. 3 nu-l găsim. A plecat la unitatea nr. 4 dar nici aici nu e, pentru că a plecat la unitatea nr. 5, de unde s-a dus la centrală, unde stă două ceasuri.

— Tovarășul Matache e la Serviciul aprovizionării — ne informează portarul, în calitatea lui de Birou de mișcare.

— Și mai stă mult?

— Stă, pentru că așteaptă să intre la șeful serviciului.

— Și de ce nu intră? Ce, nu-i ora de primire?

— Ba ora este, dar șeful nu este. Așteaptă și el să intre în audiență la directorul care-ntîmplător e plecat.

Am renunțat deci în ziua respectivă la Matache și m-am întors la mine la birou. Aici am găsit lume care mă aștepta pe mine. Era coadă. Nu chiar așa ca la „Patria“, cînd are loc o premieră, ci așa cum e la un cinematograf mai mic, cînd se aduce o reluare.

Întreb, adresîndu-mă cîtorva:

— Dumneavoastră?

— Așteptăm — zic ei — avem chestiuni urgente cu dumneata.

Aveau și ei chestiuni urgente cu mine așa cum aveam eu cu Matache.

Mă uit la ceas. Unu și jumătate.

— Tovarăși, zic, dumneavoastră n-ați citit anunțul de pe ușă? Orele noastre de primire s-au terminat la 12. Veniți mîine și vă rog să fiți punctuali.

Nu știu dacă mîine ei vor putea fi punctuali. Si nu știu dacă voi putea fi eu, pentru că mîine trebuie să-l caut negreșit pe tovarășul Matache, cu care astăzi n-am rezolvat nimic.

VICTOR PIȚIGOI

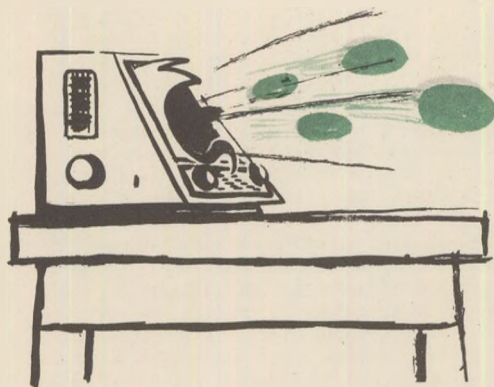
Guvernul englez a aprobat transferarea din Franța în Anglia a unor unități ale aviației americane, care poartă pe bord bombe atomice și cu hidrogen.

(Ziarele)

PREFERINȚELE LUI HERR ADENAUER

Citește numai ziarele de scandal care sînt pline de... bombe.

Imediat după prînz, ascultă radio München, că după masă îi plac... go-goșile.

Trimite zilnic ambasadorului american de la Bonn cîte un buchet de... „Nu mă uita”

În schimb, dintre sporturi nu suferă boxul, întrucît acolo se folosește și... sînga.

Pe tapiseria fotoliilor sale sînt brodați trandafiri, să arate că... stă pe roze.

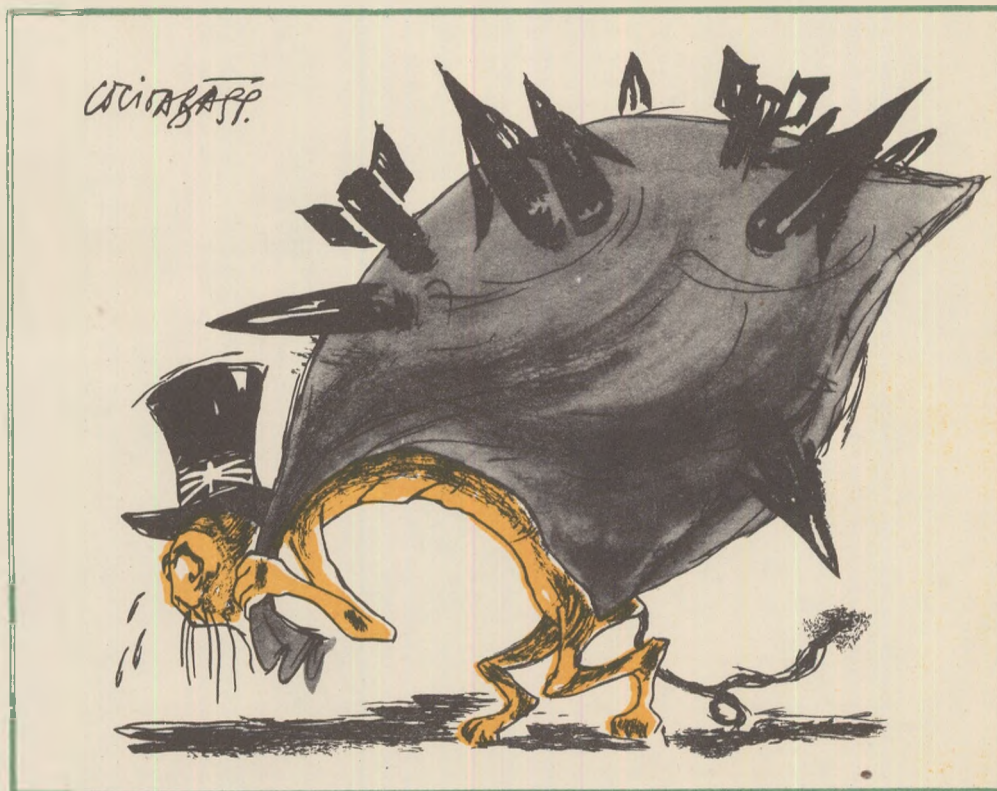
Pe plicurile scrisorilor aplică numai timbre străine, fiindcă nici el nu are încredere în... marca R.F.G.

Cu mașina circulă fără șofer, ca să arate că în țară el... conduce.

Nu merge niciodată cu tramvaiul, ca să nu fie întrebât de pasageri cînd... coboară.

Dorește să desființeze pe toți dentiștii din țară, fiindcă cetățenilor vest-germani le este interzis... să deschidă gura.

VICTOR TEODOR

PARTEA LEULUI...

Desen de Șt. Cocioabă

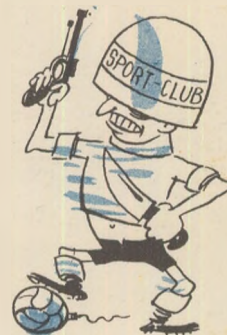
ȘTIRI SPORTIVE DIN S.U.A.

Fotbal.— Ieri, pe terenul sportiv „Luxation” s-a deschis (fără cheie falsă) meciul amical, dintre echipele „Dolarul” și „Dividende”. Jucătorii, desfășurați — în grupe de trăgători — s-au luptat cu elan, înregistrînd goluri și... plinuri. (Cei loviți în plin provocau goluri pe teren). În cele din urmă meciul s-a terminat fără rezultat, din cauza accidentării arbitrilor.

Catch.— Meciul de Catch s-a desfășurat în ringul „Brutality” într-un ritm foarte vîoi, aș zice chiar violent. N-au existat contestații din partea învinșilor, întrucît aceștia nu aveau moștenitori în linie directă. Învîngătorului i s-a oferit o cupă... pardon, o cură medicală și un loc de odihnă la spitalul de ortopedie.

Box.— Pe ringul „Indisposition” s-au disputat campionatele sportului fără mînuși. După ce s-au executat nenumărate lovituri și figuri, luptătorii s-au desfigurat. Rezultatele au fost interesante. Cei interesați au ridicat pe loc dolarii celor ce nu s-au mai ridicat de pe podea.

D. STĂTESCU

Desen de Adrian Andronic

ÎN COLONII

— Trage, nătărăule, ce mai stai!!
— În cine? În leu sau în ei??

Norocul

— Orice-ați spune voi, ca Dolfi nu se mai află altul, susține tata. Eu mi-s om umblat, dar ca el n-am întilnit.

Și pe tata poți să-l crezi, că-i dintr-o bucată. De altfel, cum face un pas, Dolfi guiț în sus, guiț în jos, după tata. Oriunde l-ai viri pe Dolfi, iese și se ține după el.

— Eu nu cred în superstiții, zice tata, dar aflați de la mine că porcul ăsta îmi aduce noroc. Bunăoară azi, când mergeam către magazin cu Dolfi, dumnealui tam-nisam intră într-o mocirlă pînă la gît. Apoi merge frumuseț și se scarpină cu pîntecul de pantalonul lui Ion, brigadierul vostru. „Că faci, Dolfi, nerușinatul?” îi spun eu. Dar el tot se scarpină.

— Aha! sâr eu bucuroasă. Bine i-a făcut! Ion e mare încrezut. Pe deasupra mai e și lăudăros. Adevărat că Dolfi îmi poartă noroc.

— Stai, că nu ăsta-i norocul, zice tata. Băiatul m-a poftit la o țuică, iar domnul Dolfi a mîncat de doi lei covrigi. Apoi a venit vorba de tine. Spune Ion că el, mă rog... Tu brigadieră, el la fel...

— Nu tată! Nu-l vreau. E încrezut.

— Nu i-am făgăduit nimic. Dar spune-mi, te rog, de ce e Ion încrezut? Pot afla?

— Sînt multe. De exemplu, ieri, cînd s-a pus problema însilozării de nutrețuri verzi, s-a rădicat dumnealui că se prinde la întrecere cu toți brigadierii. Apoi a spus fiecăruia la ureche că el va cîștiga întrecerea.

— Și tu nu l-ai dojenit?

— De mine nici nu s-a apropiat. Spune, tată, nu-i încrezut? D-aia nu vreau să mă las întrecută de Ion. Eu am vitele cele mai frumoase. De ce să creadă că mi le hrănește el?

— Apoi, asta e altă gîscă. Eu și maică-ta sîntem pensionarii colectivei, ce-i drept, dar nu te-om lăsa. Masă verde e berechet.

Om pune mîna și-om ajuta, ca să nu creadă Ion că bate la ușa unei colectiviste oarecare, de-o întrece el cum poștește.

S-au apucat tata și mama să strîngă frunze de salcîm, de stejar, de floarea-soarelui, foi de sfeclă, stuț crud din luncă, vrejuri de fasole, curpeni de dovlecei, de lubenițe și tot felul de ierburi verzi care-s bune de însilozat. Numai ce-l văd pe tata zîmbind, cu căciula dată pe ceafă:

— Apoi, copilă dragă, află că Ion e la pămînt. Vino să vezi!

Îi spun să ducă grămada de masă verde la brigada mea, că sosesc și eu cu ce-au mai strîns colectivității. Tata și mama umblă ca cei tineri. Ei, dar nu toate merg ca pe roate. Cînd ajung eu la brigadă, să-mi vie rău, nu alta. Tata descărcase carele în șurele lui Ion. Caută să mă liniștească:

— Nu-i nimic, Marioară, că om lua îndărăt numaidecît!

— Repede, tată, pînă nu prinde de veste Ion. Ar fi în stare să spună că masa verde e a lui și că noi încercăm să i-o furăm, să-l întrecem.

Cînd înfigem noi furcile în iarbă, iată că se ivește și Ion.

— Ce ne facem?! sâr speriată. Hai să ne ascundem după șură pînă pleacă, spun părinților și-i trag cît pot spre paie. Tata se tot foiește în dreapta și-n stînga. Stai locului, ce te miști?! mă încrunt la el.

— E bîluc! spune dumnealui. Nu l-am luat pe Dolfi. ăsta ne dă de gol. Cică-cică-cică! Vin-la tata, Dolfi! se roagă dumnealui.

Dar Dolfi simte că sîntem pe aproape și nici vorbă să se urnească. Grohăie și rîmă fericit lingă masa verde.

— Dolfi, vin-la tata, Dolfi... vedea-te-aș caltaboș! se supără tata.

— Ai spus că Dolfi aduce noroc. Poftim, acum! mă supăr și eu.

— Așteaptă, că nu se știe.

— Mai cheamă-l o dată, șoptește și mama, și-și trage basmaua pe ochi.

— Acuma, mulțumesc! L-a văzut Ion. Să se ducă-n gușter, numai aici nu!

Ion se ia după purcel:

— Dolfi, ce-i cu tine? Te-a trimis Marioara cu depeșă? Ia vino aici! Vino aici, mă, unde fugi la paie? strigă Ion.

Tata, care-i dintr-o bucată, odată sare și ne spune:

— Eu, m-arăt. E mai cinstit, decît să dea porcul peste mine!

Și, țușt, afară.

— Uite pe cine văd! Tare mă bucur! spune dumnealui.

— Mulțumesc mult, nea Ștefane! Mi-ai făcut o treabă cum nici nu gîndeam. Am văzut cînd ai adus carele încărcate.

— Toemai d-aia. Eu le-am adus, dar trebuie să-nțelegi...

— Vai de mine! Înțeleg tot. Așa tată socru îmi doresc din toată inima. Mi-ai dat un ajutor pe care nu l-oi uita toată viața! Și Ion îl îmbrățișează pe tata.

— E smintit, săracul, zice mama. Dar nici taică-tu nu-i mai zdravăn. În loc să-i ceară iarbă, uite la el, cum tace...

— Am îndrăgit-o tare mult pe Marioara, spune Ion lui tata.

— Apoi, declară-i Marioarei, nu mie.

— Pînă acum n-am îndrăznit. Dar ea, oare, nu știe?

— Cum să știe, dacă nu i-ai spus?

— Atunci cum te-a lăsat să mă ajuți ca să cîștig întrecerea?

— Iaca, m-a lăsat! Ce, ori brigada ta, ori brigada Marioarei nu-i tot un sac? Nu-i tot colectivă? se răstește tata la Ion și aruncă botul cizmei în pîntecul lui Dolfi.

VASILE FULGEANU

F a b u l ă

*O cioară ce pe vremuri credea că-i înțeleaptă,
Privea pe cîmp tractorul cum taie brazdă
dreaptă.*

Un stîrc intrînd în vorbă o luă cu binișorul:

— „Ce zici de cal, surată?... I-a luat locul tractorul!”

— „De!... Nu știi ce pot spune. E drept, tractorul ară,

Cît ară-o herghelie din zori și pînă-n seară.

Dar un tractor cînd merge pe brazdă sau pe drum,

La coadă văd că scoate doar pocnete și fum.

Eu una n-aș da calul nici pentru cinci tractoare.

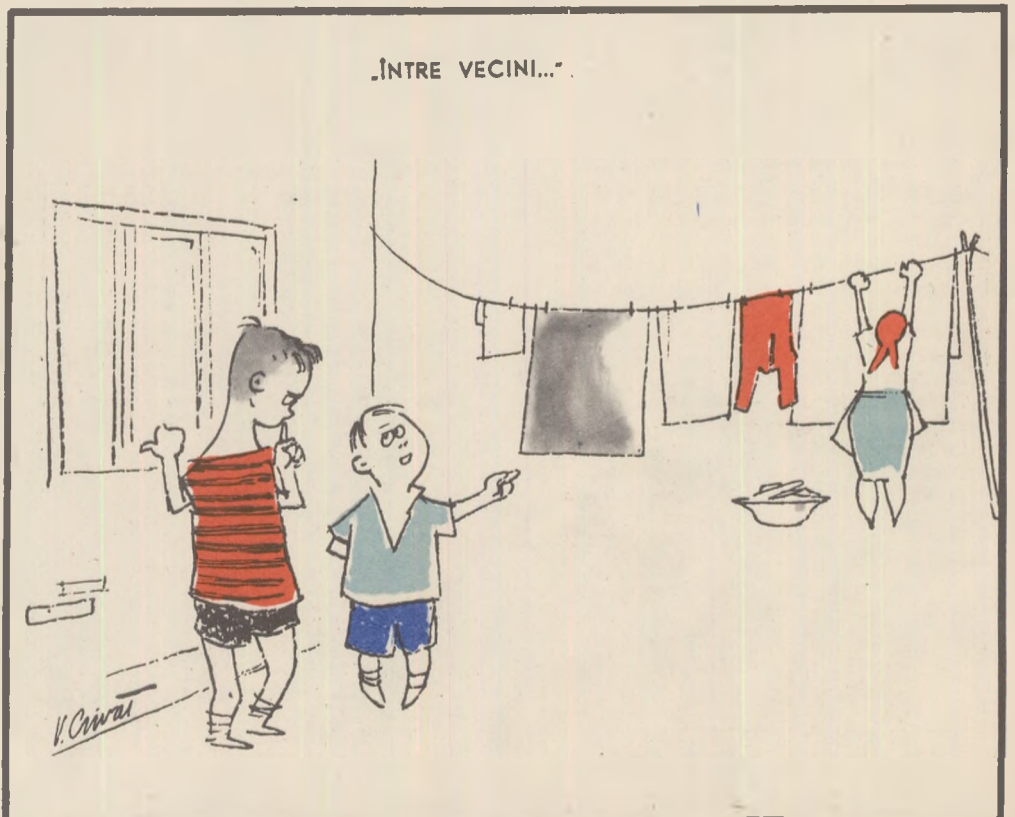
Că-n urma lui ne lasă și nouă de mîncare!”

MORALA:

La fel ca cioara, unii dau un tractor pe-un cal.

Atunci cînd e la mijloc... „profitul personal!”

P. BUTUCESCU
Maistru la „Electrotobinajul”

— Uite-o pe mămica mea, întinde rufele la uscat...
— Ssst! Mai încet, să'nu audă mămica mea, că mă pune să bat covoarele și n-am nici un chef!...

Desen de V. Crivăț

PROTESTUL STRUȚULUI

Fabulă fără morală, dedicată celor ce găsesc mereu „motive obiective“.

Se spune că un struț 'năltuț
(Inteligent ca orice struț
Dar mai umblat și foarte cult)
Se adresase mai demult
În adunarea generală

Într-o problemă... cerebrală:
— „E trist, da-i adevărul gol —
Noi, struții, am ajuns simbol
Și, ce ciudată ironie,
Chiar etalon pentru prostie!
Vreți un exemplu elocvent?
Mi-e dat s-aud foarte frecvent
Exemple care, vrei nu vrei,
Ating străvechiul obicei
De-a ne ascunde stereotip
Cum știți, cu capul în nisip.
E drept, folosul nu-i prea mare,
Dar noi avem condiții care
Nu ne permit în stadiu-acest

Decît un mijloc mai modest
De apărare, dacă vreți.
Noi struții doar umblăm răzleși
Și-avem o mie de motive
(Sentimentale, digestive)
Să folosim acest mijloc.
Eu personal resping în bloc
Toate aceste invective.
Avem condiții obiective!!

De ce atunci atît dispreț?
De ce e struțul „nătăfley“?
Vreau un răspuns, vreau dezlegare,
Prea onorată adunare!“

Stă struțul trist, gîndind
profund...

Și-odată, creierul fecund
Senin îi luminează chipul:
— „E clar! De vindă e... nisipul!“

DOREL SCHOR
student

URZICA LA POȘTĂ

De cum am intrat în lumea celor care duc în tolbe de piele telegrame și scrisori, ziare și valori, am aflat că

O acțiune cu urmări

favorabile s-a desfășurat în ultimul timp în zilele de duminică de către salariații poștali din regiunea Timișoara. Aceștia, în dorința de a reinnoi cît mai multe abonamente, și de a atrage noi abonați, nu au stat „POST-RESTANTE“ prin birouri, ci au plecat pe teren urgent... ca o telegramă, ducînd o susținută muncă de popularizare a diferitelor publicații.

Cu acest prilej, trimitem organelor P.T.T.R. din regiunea Timișoara un colet poștal cu felicitări.

Un om econom

ca agentul poștal Predan Petre de la Oficiul P.T.T.R. Afumați n-am mai întîlnit. N-ai să-l vezi cheltuind din leafă un ban. Cheltuiește însă din banii pe care îi reține din mandatele care îi trec prin mînă și din taxele de abonament la radioficare pe care le achită cu regularitate localnicii.

Singura sumă care nu l-a interesat pe Predan Petre a fost suma de... reclamații făcute de cetățeni. În schimb, „suma“ respectivă a interesat anumite foruri care acum studiază acest caz. Ei bine, acest fapt l-a emoționat atît de tare pe agentul poștal Predan Petre, încît cu glas moale a ținut să-mi spună:

— Trăiesc momente rare. Aștept din zi în zi să primesc un... mandat!

Știați că

în multe sate au apărut recent agenții poștale autorizate care nu sînt altceva decît un fel de Oficiu poștal în... miniatură? dar care vind plicuri și timbre în... mărime naturală. Ba mai au și telefon. Și încă unul din celela care nu trebuie să aștepti tonul ca la... „Telefoane“.

Un bun... oficiu în problema creării de agenții poștale autorizate a realizat Direcția regională P.T.T.R. București care a înființat „Fulger“ un mare număr de asemenea unități; fapt care merită să fie „Recomandat-Expres“ și altor Regionale.

Interviu

— Dumneavoastră sînteți tovarășul Trifan, dirigintele Oficiului P.T.T.R. Predeal?

— Da!

— De necrezut!

— Cum asta?

— Pentru că dacă ați... exista ca diriginte nu ar fi posibil ca în fiecare zi fix la oră... nepotrivită chioșcul de ziare din centru să fie închis, iar pe Cioplea sus să nu se distribuie publicațiile la domiciliu.

— Nu vă înțeleg. Dacă tot sînteți în concediu și cum s-ar zice tot n-aveți treabă, de ce cînd aveți plăcere să citiți gazetele, nu faceți o plimbare pînă la chioșcul din... Bușteni. De altfel, eu nu pricep pe vilegiaturîști și mai ales pe localnici. Toți vor să cumpere ziare numai din Predeal. Asta-i patriotism local! Eu, unul, nu mă necăjesc dacă am să citesc miine, ziarul de ieri. În sfîrșit, dacă sînteți nemulțumit am să iau măsuri ca să nu mai fiți cum... sînteți.

— Și cînd asta?

— În cursul sezonului...

M-am înapoiat la vilă vesel și am povestit tuturor că am aranjat chestia cu ziarele. Mi-a șoptit însă unul:

— Să știi că la Predeal sezonul ține... un an.

Să sperăm însă că tov. Trifan, deși diriginte la un oficiu poștal de munte, va face ca lipsurile sale să-și ia... vales!

Mica publicitate

(Pierderi și dispariții)

Direcția Generală a poștei și difuzării presei anunță pe această cale dispariția a ...12 ore din timpul stabilit pentru transportul efectelor poștale. Cu alte cuvinte, în urma acestei dispariții a... apărut o scurtare de timp în distribuirea poștei.

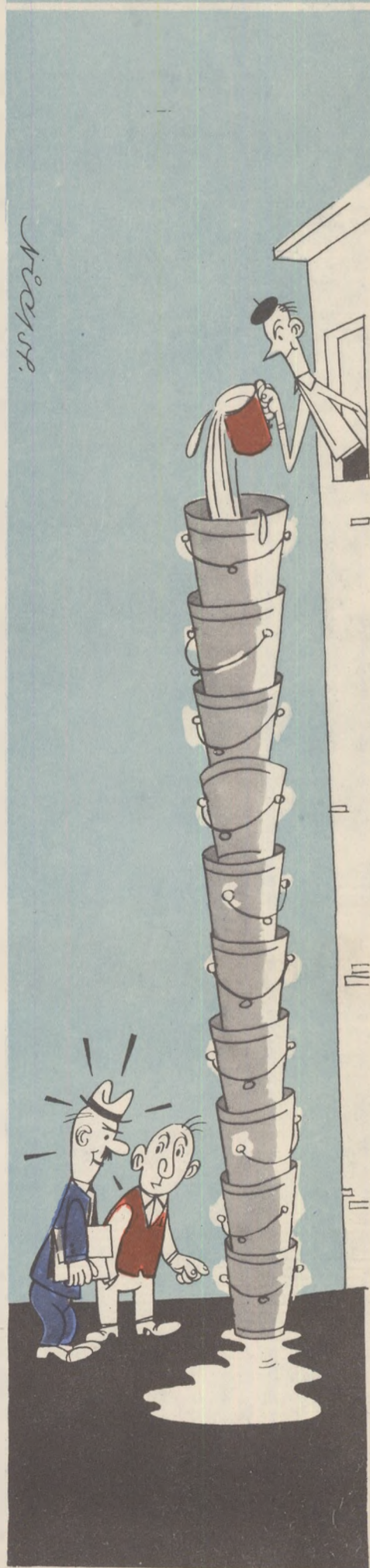
Cel ce va găsi orele sus-anunțate este rugat să nu le restituie, întrucît recompensa va fi acordată numai aceluia care a realizat... această dispariție.

N.R. Iată... o pierdere care e un mare câștig.

DAN MANOLESCU

Unele comisii de recepție își fac datoria în mod superficial

Desen de Nic. Nicolaescu

— După cum vezi, numai așa curge...

Fotbal

Fotbalul e un sport sănătos, pe care îl practică tineretul de la Gospodăriile agricole de Stat.

La G.A.S. Buzău, fotbalul se practică astfel:

Conducerea gospodăriei amenajează cu multă grijă un frumos teren de fotbal, pentru care cheltuiește 70 000—80 000 de lei. După ce, timp de un an-doi, acest teren de fotbal e admirat de toată lumea, conducerea gospodăriei — cu aprobarea Trustului regional Gostat — aduce un tractor puternic, de cel mai nou tip, și ară bine terenul de fotbal, îl ară adânc, conform celor mai desăvârșite reguli sportive.

După ce terenul a fost arat perfect, conducerea gospodăriei seamănă pe el pătlăgele roșii și alte legume și zarzavaturi.

Cînd sînt întrebați: de ce au transformat un teren de sport într-o grădină de pătlăgele și castraveți — tovarășii de la G.A.S. Buzău răspund că... nu era tineretul din gospodărie doritor de sport. Răspunzînd așa, tovarășii de la G.A.S. Buzău... vînd castraveți la grădinar.

Patinaj

Încă un sport care se practică în orașul Buzău e patinajul.

Acest sport se practică de obicei pe ceva care se cheamă patinoar. Patinoarul e ceva pe care se află gheață. Gheața e de trei feluri:

- naturală;
- artificială;
- care se obține atunci cînd, la o sezisë a *Urzicii* niște funcționari de la Sfatul popular al orașului Buzău dau un răspuns prin care... îngheață apele.

La sezisëra *Urzicii*, funcționarii de la Sfatul popular al orașului Buzău au răspuns următoarele:

Că patinoarul, pentru a cărui amenajare a cerut colectivul sportiv „Flamura Roșie” din Buzău concursul Șfatului popular al orașului Buzău, a fost amenajat la Casa Pionierilor din localitate.

La primirea acestui răspuns au... înghețat toate apele din Buzău. Astfel, sportivii de la „Flamura Roșie”, care vor să facă patinaj, au acum gheață destulă. Nu le mai trebuie decît... patinoar. Așa ceva încă n-au.

Turism

Cel mai sănătos sport e turismul. El se mai numește și plimbare.

Turismul, adică plimbările lungi, pe jos, la aer curat, sînt recomandate domnișoarelor corpolente, predispușe la obezitate, bărbați-

— Am spus eu că șeful mă persecută... Vede numai reburțile, nici nu se uită la calitate...

Desen de I. Davidescu

lor în vîrstă suferinzi de arterio-scleroză și tovarășilor responsabili de la „Întreprinderea de exploatare a bazelor sportive” (tutelată de U.C.F.S. București) care au în administrare parcul „23 August” cu ale sale „anexe”: lacul și patinoarul.

Făcînd ceva mai mult turism, adică plimbîndu-se mai des prin numitul parc, acești tovarășii responsabili pot constata cît e el de neîngrijit, cu niște alei de parcă-s poteci de pădure, toate năpădite de bălării, — cît de urît arată lacul, cu o apă murdară, ca de iaz sau de baltă, cu malurile diforme, icie roase colo surpate, — și cu un patinoar pe marginile căruia se află depozitate, neaspectuoase, diverse materiale de construcție și mormane de moloz.

Lacul are marginile roșii, patinoarul are marginile neaspectuoase, iar nepăsarea respectivilor responsabili n-are nici o margine.

C. CRISTOBALD

(După corespondențe de la tovarășii: *Stoian Sivoride*, Simileasca-Buzău; *Cucu Petre*, Buzău; *Manfred Schäfler*, București).

DE LA 1 PÎNĂ LA 7

Cu prilejul ultimelor examene școlare, s-a constatat că elevii de la Școala de 7 ani din comuna Fitionești, raionul Panciu, au o mare pasiune pentru matematică și le place, în special, să numere de la 1 pînă la 7.

Acest interesant fenomen s-ar datora faptului că membrii... familiei constituite în jurul acestei școli au fi în număr de șapte.

Pentru deplina evidență a membrilor pomenitei familii didactice este, prin urmare, practic și pedagogic, să-i... numerotăm:

1.— *Nistor Teodor*, învățător la această școală.

2.— *Nistor Georgică*, fiu al numărului 1 și profesor la aceeași școală.

3.— *Neagu Stela*, nepoată a numărului 1, profesoară la aceeași școală și soție a numărului 4.

4.— *Neagu Dumitru*, inspector la Secția învățămînt a raionului Panciu, soț al numărului 3 și văr cu numărul 5.

5.— *Radu Gheorghe*, inspector la aceeași secție, văr cu numărul 4 și coleg cu numărul 6.

6.— *Florescu Jianu*, inspector la aceeași secție, naș al numerelor 3 și 4, cumătru cu numerele 1 și 2, subaltern al numărului 7.

7.— *Alexiu Ion*, șef al numerelor 4,5 și 6. Familia s-a constituit și a funcționat astfel:

— în toamna anului trecut, numărul 3 s-a măritat cu numărul 4;

— după puțin timp, cu concursul numerelor 3, 4, 5, 6 și 7, numărul 1 a fost avansat director, iar numărul 2 a fost făcut diriginte;

— cînd numerele 1, 2 și 3 își făceau de cap la școală și erau reclamați la numerele 4, 5, 6 și 7, numărul 7 ordona o inspecție pe care o făcea unul din numerele 4, 5 și 6, care constata totdeauna că la școala cu pricina totul e în regulă.

Dar cum toate familiile au pe lumea asta un sfîrșit, a trebuit să se sfîrșească și acest... familie.

Seziasă, secția învățămînt a Șfatului popular regional Galați l-a înlocuit imediat pe șeful raional numărul 7, după care înlocuirea numerelor subalterne 1, 4, 5 și 6 a urmat... matematic.

Toți înlocuiții (șeful 7, directorul 1 și inspectorii 4, 5 și 6) au fost trecuți la catedre, la diverse școli.

...Iar la școala din Fitionești, în amintirea fostei familii, se mai numără și azi ... de la 1 pînă la 7.

CRISTEA BOLDU

(După o corespondență primită de la tovarășul *Burea Costică* din comuna Fitionești, raionul Panciu)

Epigrame

Unele cursuri universitare litografiate sînt pline de greșeli de imprimare.

*Dacă-ai fi fost mai neateni
(Mai neateni ca altădată)
Ar fi lipsit foarte puțin
Să studiem după erată.*

I. Cîndea
student-Cluj

Celor care rup florile din parcuri.

*Sînt unii trecători (și mari și mici)
Ce dovedesc apucături primare;
De-aceea ruptul florii pe aici
E-n floare.*

Titi Gheorghiu
prof.—Vaslui

Murături și conserve

(Sfaturi nepractice pentru oameni practici)

FASOLE VERDE. — Nu se află răzlețită, ci temeinic înfrățită, denumită familiuță. Luați atenți o forfecuță și tăiați-i dintr-o dată firele ce-o țin legată de propeteaua zis arac. Le-adunați apoi în sac. Fiți atenți ca nu cumva să se-mprăstie pe tarla, că-ncolțită-a doua oară, treaba nu mai e ușoară. Mai apoi cite-o păstaie, de suratele-i se taie, se tratează cu piper, sau cu zeamă de transfer, și în mod obligatoriu se așază preventoriu cât mai bine depărtate, în borcane separate.

Un sfat: (fără echivoc): cu aracii faceți foc.

VARZA — O legumă aflătoare, răsădită prin dosare la vreun spațiu locativ, la vreun administrativ...

Se aleg cele înfoiate, parafate, îmborderate, și se curăță, se spală de stampile, de cerneală, referate și avize, numere, datări, devize, aprobare de măsuri, apostile, sem-

nături... și se scutură dosarul pînă simte... grădinarul. Când leguma e curată, se mai spală încă o dată cu oțet, muștar, și-apoi se desface-ncet de foi și se pune la murat. Apa cu salicilat are darul ca s-o-nmoaie. Se așază în butoaie pline cu apă de ploaie, i se-adaugă odată suc de ceapă degerată și apoi cu-n meles-teu pritocim mereu, mereu. Dacă astfel o tratezi, la sfîrșit rămîne miez.

Un sfat (practic de urmat): Nu se pune la murat orice varză mititică, ci se-alege fără frică varza mare înfoiată — zisă Varzis birocrata.

Și acum, ca încheiere, o condiție se cere: ține totul încuiat, cheia pune-o la murat, ori o poți chiar arunca, pierde, rătăci, uita. Nu-i nici o nenorocire, v-o spun fără ocolire: așa „floră“ la murat nu v-ajută la iernat.

(În locul tușicăi Aglaia)
VIOREL BURLACU

UNUL BUN DE GURĂ

Desen de Rik Auerbach

SCRISORI DE LA BĂI

URZICO,

Îți scriem de la... baie. De la baia apartamentului în care locuim (la etajul întâi) două familii. Numai locuim. Baie nu facem. Dacă am face, ar curge apă. Iar apa care ar curge s-ar... scurge în plafonul apartamentului de la parter, continuînd să-l strice.

Ca să nu se mai strice plafonul parterului, a început în decembrie anul trecut fostul I.L.L. raionul Stalin (actualmente I.R.C.R.) să repare baia de la etajul nostru. Reparația a început-o numai. De terminat n-a terminat-o. Dar lucrătorii care au făcut treaba pe sfert au fost desigur plătiți. Cheltuială inutilă. De asemenea, materialele care au fost abandonate la fața locului, în baia noastră, costă și ele bani. Iar pe noi, care nu putem utiliza baia din apartament, ne costă parale cînd ne ducem la baie publică și ne costă timp, mult timp, de cite ori ne ducem să reclamăm la I.R.C.R.

Numai pe tovarășii de la I.R.C.R. nu-i... costă că situația e aceea arătată mai sus și că apa care se scurge prin plafon strică apartamentul de jos.

Ia-i tu, dragă Urzico, pe acești tovarășii... de jos în sus și dă-i nițeluș... de sus în jos.

Dragu N. și Zorilă C.
Calea Dorobanți nr. 109
București

URZICO DRAGĂ,

În comuna noastră se întîmplă un lucru rar: la baia populară e...

apă. Dar nu apă de... baie, ci apă de ploaie.

Din anul 1952, de cînd a început să fie construită această baie populară zidindu-i-se temelia, și pînă în 1958 cînd... tot la temelie se afla zidirea, multe ploii și-au turnat apele peste ea.

Văzînd însă tovarășii de la sfatul popular atîta apă în baie, s-au... spălat pe mîini și au renunțat să mai zidească baie, începînd în 1958 să ridice, pe temelia băii, un... cămin cultural.

Și după ce-au ridicat zidurile, au început acoperișul. Dar, vorba ceea: începutul e greu, că... s-o lași acoperișul neterminat e mai ușor. Și l-au lăsat neterminat. Așa că, acum, iar se adună acolo apă. Se adună atîta apă, înțit tovarășii de la sfat ar putea face acolo... baie.

În felul acesta, avem acum în comună, pe același loc, și cămin cultural și baie populară.

Toate astea pentru că — datorită acestor harnici tovarășii — avem, la fața locului, apă.

Apă de ploaie.

Rof Ion
Comuna Zlatna,
regiunea Hunedoara

URZICUȚO,

Știi ce sîntem noi, aici, la G.A.S. Rupea? Sîntem castelani! Avem... castel de apă. Avem castel, numai... apă n-avem.

Baia și bucătăria, noi-nouțe, cu toate țevile și robinetele lor, de la locuințele personalului, strălucesc de frumusețe, așteptînd doar un lucru de nimic: să curgă prin ele și ceva apă; adăpătorile automate, confecționate după ultimul model, așteaptă mîndre în grajduri să fie... adăpate automat, prin modernele lor instalații, și cu niscaiva apă, fie și mai puțin modernă; iar conducerea gospodăriei așteaptă să afle de la cei ce-au proiectat și au construit toate cele de mai sus... de ce nu curge prin ele apă.

A și aflat. A aflat că Departamentul GOSTAT a amplasat și planificat lucrările, iar T.I.F. Sibiu le-a executat... fără ca nici unul nici altul să știe cu precizie dacă — și unde — există pe-acolo și vreo... sursă de apă.

Problema e acum în mîinile „Institutului de cercetări, studii și prospecțiuni de construcții“ din București, care, desigur, o va rezolva.

Dar, deocamdată, prin costisitoarele noastre instalații... nu curge apă.

Iar eu cred, dragă Urzico (lăsîndu-ne pe noi, modeștii de la G.A.S. Rupea, la o parte) că, în schimb, la Departamentul GOSTAT și la T.I.F. Sibiu ar trebui totuși să curgă ceva: dacă nu apă, măcar... sancțiuni.

T. Tîrnăvoi
G.A.S. Rupea, regiunea Stalin

DRAGĂ URZICO,

O adevărată... baie de fierbinte entuziasm sportiv ne-a prilejuit anunțarea (numai anunțarea) în localitate, într-o zi de duminică, pe stadionul U.M.C., a unui meci amical de fotbal între echipele „Vidia“-Sculărie și „Rapid“-Mecanica II.

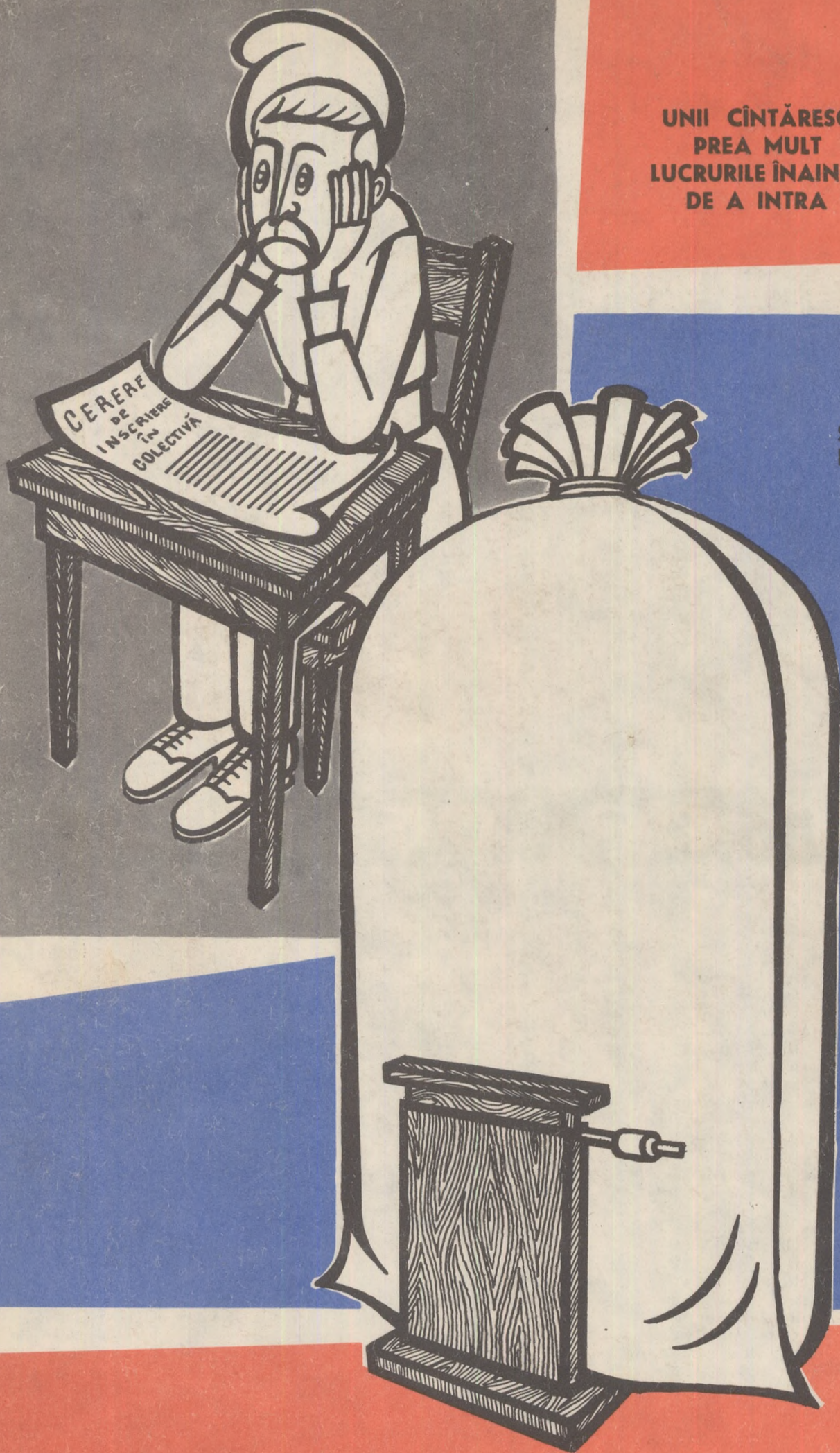
Meciul era anunțat pentru ora 16. Ah, ce emoții! La acea oră, jucătorii, arbitrul și spectatorii erau — toți — prezenți. Și totuși meciul n-a putut începe. N-a putut începe nici la ora 16,30, nici la 17, nici la... Mai lipsea ceva: mingea. Iar mingea era într-o magazie. Și magazia era încuiată, iar cheia se afla în buzunarul tovarășului magaziner Vintu Iosif, care însă absenta. Era la domiciliu. O delegație de trei tovarășii s-a prezentat la domnia-sa acasă, rugîndu-l să vină și să dea sportivilor mingea. Tovarășul Vintu a spus c-o să vină. Dar n-a venit. N-a venit nici pînă la ora 17,30, nici pînă la 18, nici pînă la 19, — cînd și ultimii spectatori au părăsit stadionul, profund dezamăgiți că mult așteptatul meci de fotbal n-a putut, vai, să aibă loc.

Și adio... baie de entuziasm fierbinte, — datorită tovarășului Vintu Iosif, — vedea-l-am sub... recele duș al asprei criticări de către toți magazinerii și fotbaliștii de pe glob și din împrejurimi.

Trie Traian
Uzinele metalurgice Cugir

UNII CÎNTĂRESC
PREA MULT
LUCRURILE ÎNAINTE
DE A INTRA

ALȚII PREFERĂ
SĂ LE CÎNTĂREASCĂ
DUPĂ CE AU INTRAT

Desen de Benedict Gănescu

„URZICA” — REVISTĂ BILUNARĂ DE SATIRĂ ȘI UMOR

Redacția: Calea Victoriei nr. 25, Telefoane: Secretariat 15.38.56; Secția scrisori 13.86.12; Secretariat de redacție 14.28.15; Interurban 27

TIPARUL EXECUTAT LA COMBINATUL POLIGRAFIC CASA ȘCINTEII „I. V. STALIN” — BUCUREȘTI